

## عنوان مقاله:

تاثیر نشست روی بالشتک های بادی و توپ بر رفتار کلاسی دانش آموزان با اختلال طیف اوتیسم

## محل انتشار:

فصلنامه آرشو توانبخشی، دوره 17، شماره 2 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

## نویسندگان:

Nader Matin Sadr - Department of Occupational Therapy, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran

Hojjat Allah Haghgoo - Center for Intellectual and Developmental Disabilities, Institute of Nursing and Health Research, University of Ulster, Northern Ireland

Sayyed Ali Samadi - Ph.D in life & health science. University of Ulster

Mehdi Rassafiani - Department of Occupational Therapy, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran

Enayatollah Bakhshi - Department of Biostatistics, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran

## خلاصه مقاله:

هدف کودکان مبتلا به اتیسم به دلیل مشکلات بسیار در یکپارچگی حسی، در یادگیری و رفتارهای مختل کننده فرایند کلاس مشکلات عمیقی دارند که این مسئله بر موفقیت های تحصیلی آنها به شدت تاثیر می گذارد. بنابراین با توجه به مشکلات حسی خود برای بهبود روند آموزشی به تغییرات محیطی نیاز دارند. استفاده از وسایلی چون توپ و بالشتک های بادی به جای نیمکت و صندلی می تواند تحریکات حسی مختلفی را به بدن کودک اعمال کند. با توجه به تاثیر تحریکات حسی (وستیبولار) بر یکپارچگی حواس دانش آموزان با اختلال طیف اتیسم، در این تحقیق تاثیر استفاده از توپ و بالشتک های بادی به جای صندلی بر رفتارهای کلاسی این دانش آموزان بررسی شد. رفتارهای کلاسی که در این تحقیق ارزیابی شد شامل نشستن، اشتغال به فعالیت و رفتارهای ناشی از اتیسم (شامل حرکات کلیشه ای و افزایش روابط اجتماعی و ارتباطی) بود. روش بررسی طی این مداخله رفتار کلاسی چهار دانش آموز پسر با اختلال طیف اتیسم در مقطع پیش دبستانی از دبستان تبسم مشهد به مدت چهار هفته به صورت طرح A-B-A-C تک موردی به وسیله فیلم برداری بررسی شد. دانش آموزان در دو مرحله پایه A روی صندلی معمولی، در مرحله B روی بالشتک های بادی و در مرحله C روی توپ درمانی نشستند. این تحقیق به مدت چهار هفته برای یک کلاس چهارم فرقه انجام شد و هر مرحله یک هفته طول کشید. در دو مرحله پایه رفتار دانش آموزان (میزان نشستن و عملکرد توجهی به فعالیت کلاسی) در کلاس با دوربین ثبت شد. سپس در مرحله B بالشتک های بادی به صندلی معمولی دانش آموزان کلاس اضافه شد و در مرحله C دانش آموزان روی توپ نشستند و ارزیابی ها تکرار شد. این ارزیابی ها با فیلم برداری از کودک طی سه روز در هفته (به صورت یک روز در میان)، هر روز یک جلسه و هر جلسه به مدت ۱۰ دقیقه (در مجموع ۱۲ جلسه معادل ۱۲۰ دقیقه) مشاهده و ثبت شد. افزون بر این درانتهاهی تحقیق معلمان آزمون ارزیابی رفتار کودک، آزمون گارس ۲ و واینلند (مهارت های ارتباطی و اجتماعی) را در اول دوره مبنایی و آخر دوره از کل افراد کلاس گرفتند. حرکات کلیشه ای، مهارت های اجتماعی و ارتباطی دانش آموزان در ابتدا و انتهای تحقیق با آزمون گارس ۲ ارزیابی شد. برای تجزیه و تحلیل داده ها نسخه ۱۹ نرم افزار SPSS و برای ترسیم نمودار نرم افزار اکسل به کار رفت. یافته ها نتایج نشان می دهد در زمان نشستن هر چهار دانش آموز روی بالشتک و توپ در مقایسه با زمان نشستن روی نیمکت عادی، رفتار اشتغال به فعالیت و میزان نشستن افزایش یافته بود. باوجود افزایش اشتغال به فعالیت برای همه دانش آموزان، فقط دو دانش آموز در میزان نشستن روی توپ افزایش نشان دادند. در مقایسه با نشستن روی صندلی رفتار اشتغال به فعالیت در دانش آموزان با نشستن روی توپ ۷/۱۱ درصد و هنگام نشستن روی بالشتک ۲۵ درصد افزایش یافت. رفتار نشستن کودک با نشستن روی توپ و بالشتک در مقایسه با صندلی به ترتیب ۷/۴۱ و ۳/۲۳ درصد افزایش یافت. معلم دانش آموزان کاربرد توپ ها و بالشتک های بادی را برای دانش آموزان ترجیح می داد. در این مرحله کاهش رفتارهای ناشی از اتیسم مشاهده شد. ...

## کلمات کلیدی:

Autism Spectrum Disorder, Students, Sensory Integration Therapy, اختلال طیف اوتیسم، دانش آموزان، درمان یکپارچگی حسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1849641>



